

ת"פ 1408/05/18 - מדינת ישראל נגד ואליד הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 1408-05-18 מדינת ישראל נ' הייב

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ואליד הייב

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת **איומים** - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי כתב האישום המתוקן - ביום 29/4/18 סמוך לשעה 08:30 עצרו השוטרים אורן חדד ויאיר בן סימון, שמילאו את תפקידם על פי דין, את הנאשם, על כביש 90 סמוך לקיבוץ עמיעד, לאחר שהוצא נגדו צו מעצר, והביאו אותו לתחנת המשטרה בראש פינה.

בהמשך למתואר לעיל, בתוך תחנת המשטרה, סמוך למשרד המודיעין, הסתובב הנאשם אל השוטר בן סימון, הסתכל לו בעיניים ואיים עליו בכך שאמר לו **"אני יודע איפה אתה גר, כל מי שמתעסק איתי אני לא מפחד מכלום, החיים שלי שחורים ושלך לבנים יש לי רחפן אני יודע איפה כולם"**.

עוד בהמשך, בתוך משרד המודיעין, איים הנאשם על השוטר חדד בכך שאמר לו **"אני יודע איפה כל אחד גר, יש לי רחפן הוא רואה הכל, אני יודע שאתה גר במושב אמנון אני יודע איך הגינה שלך נראית"**.

לאחר סיום חקירתו ובמהלך הובלתו של הנאשם לתא המעצר, פנה הנאשם בשנית אל השוטר בן סימון ואמר לו **"למה כל זה, זה סתם אתה יודע שאני שונא אותך ואתה שונא אותי, פעם קודמת שהשתחררתי מהכלא החזרת אותי אחרי שבוע על נהיגה בפסילה"**.

2. ביום 22/5/18 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שלעיל, הנאשם הודה והורשע והוסכם כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

במסגרת הסדר הטיעון הובהר והוסכם כי דבריו האחרונים של הנאשם לשוטר בן סימון, כפי שהובאו בכתב האישום, ושהושמעו במהלך הובלתו של הנאשם לתא המעצר, לא היוו איום.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 28/5/18 טענו הצדדים לעונש.

3. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל מחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וכי במקרה זה ראוי להטיל עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח ולא בעבודות שרות.

ב"כ הנאשם הפנה לנוסח האיומים, כפי שפורטו בכתב האישום ולכך שיש בהם מסר של איום לפגוע במשפחתו של שוטר. נאמר כי על אף שהאיום אינו מפורש בפגיעה בחיים וברצח, הרמיזה לפגיעה במשפחתו של המאויים משפיעה על תפקודו כשוטר ופוגעת בסופו של דבר בציבור כולו. עוד טען ב"כ המאשימה, כי איומיו של הנאשם מקבלים משנה תוקף וחומרה נוכח עברו הפלילי בעבירות אלימות.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר באיומים ברף גבוה, וכי יש להטיל על הנאשם רכיב מאסר בפועל מטעמי הרתעה וגמול.

ב"כ הנאשם הפנה למדיניות הענישה ועתר להשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

4. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מעצרו של הנאשם נעשה בשל צו מעצר שהוצא נגדו, שהנאשם לא ידע עליו. הסנגור טען כי סיטואציה זו נבדלת ממצב של מעצר חשוד אגב פעילות עבריינית. נטען כי לא מדובר באיומים חמורים, אלא בתוכן שהושמע ע"י הנאשם אגב כעס ותסכול על מעצרו, וכי לכן עניינו באיום אקראי ולא מוחשי.

ב"כ הנאשם טען כי האיומים אינם ברף חומרה גבוה, שכן לא קדם להם תכנון כלשהו, לא התלוותה לעבירת האיומים עבירה נוספת ובחיפוש בביתו של הנאשם לא נמצא רחפן ואף אין ברשותו רחפן. הסנגור הפנה לכך שכתב האישום תוקן בצורה משמעותית, וכי האיום הישיר שהיה כלול בכתב האישום המקורי נמחק מהעובדות.

עוד הפנה ב"כ הנאשם למדיניות הענישה בעבירות איומים על שוטרים, וטען כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, וכי בנסיבות העניין קיימת הצדקה לגזירת עונשו של

הנאשם בתחתית מתחם העונש ולהסתפק במאסר על תנאי ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, קבל אחריות על מעשיו וחסך את עדות השוטרים. עוד ציין כי הנאשם היה עצור מיום 29/4/18 ועד ליום 3/5/18.

ב"כ הנאשם ביקש לתת בכורה לעקרון ההלימה לפי סעיף 40(ב) לחוק העונשין, עקרון, שלטענת ב"כ הנאשם אינו מבטא דווקא עקרון גמולי הרתעתי כפי שטען ב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מוכן לשלם פיצוי לשוטרים וביקש להימנע מהטלת קנס.

דברי הנאשם

5.

הנאשם התנצל על מעשיו ואמר כי היה עצבני ואמר דברים לא נכונים.

הנאשם אמר כי השוטרים השפילו אותו מול אנשים, סגרו עליו ברכיהם ללא מחסום. הנאשם ביקש סליחה.

חוות דעת הממונה על עבודות שרות

6. ביום 28.5.18, לאחר שהצדדים טענו לעונש, הוריתי לממונה על עבודות שרות להגיש חוו"ד לגבי הנאשם.

חוות דעתו של הממונה על עבודות שרות מיום 3/7/18, קבעה כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שרות נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות של הנאשם עצמו, זאת בהתבסס על חוות דעת של משטרת ישראל.

לבקשת הנאשם, ובהתאם לסמכות ביהמ"ש על פי סעיף 51(ב)(4)(1)+(2) לחוק העונשין, קבעתי, בהחלטה מיום 17.7.18, דיון בלא נוכחות הצדדים, שבו תציג המשטרה את החומר שעליו ביססה את חוות הדעת, בעטייה נמצא הנאשם בלתי מתאים לריצוי עבודות שרות.

בדיון שהתקיים ביום 29/7/18, בדלתיים סגורות, בלא נוכחות הצדדים ובנוכחותם של נציגי משטרת ישראל בלבד, הוצג בפניי החומר עליו התבססה חוות הדעת המשטרית, לפיה אין הנאשם מתאים להשמה בעבודות שרות. באותו דיון ענו נציגי המשטרה על שאלותיי. החומר שהוגש, וכן פרוטוקול שנערך, הועברו למשמורת בכספת בית המשפט.

על אף המניעה שפורטה, הוריתי, בהחלטה מיום 30/7/18, לממונה על עבודות השרות להגיש חוות דעת מעודכנת ולהציע בה מקום להשמטתו של הנאשם בעבודות שרות.

על פי חוות הדעת הנוספת מיום 14/8/18, הנאשם מתאים לביצוע עבודות שרות והוצע להציבו במועצה הדתית בצפת. הממונה על עבודות השרות ציין בחוות דעתו המאוחרת, כי הוא מחזיק עדיין בעמדתו, שבה הוא מתנגד להצבת הנאשם בעבודות שרות, וכי חוות הדעת מוגשת בהוראת בית המשפט. יחד עם זאת, צוין כי המעסיק במועצה הדתית מוכן להעסיק את הנאשם.

אתיחס בהמשך, בין יתר נקודות הדיון, גם לשיקולים השונים באשר להשמת הנאשם במסגרת של עבודות שרות, על אף התנגדותה של המשטרה, והתנגדותו של הממונה על עבודות השרות.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

8. בית המשפט התייחס לא אחת לחומרת עבירות האיומים ובמיוחד כאלה המופנות כנגד עובדי ציבור ואנשי משטרה.

עבירת האיומים פוגעת בערכים מוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו, תחושת הביטחון האישית של הפרט, ויכולתו לנהל שגרת חיים ללא חשש. כאשר מדובר בעובד ציבור, או בשוטר, נפגעים בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, ביטחון הציבור, שמירה על שלטון החוק והאמונים על אכיפתו, ויכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בשלוות נפשם ובביטחונם האישי.

לעניין חומרת עבירות האיומים והערכים המוגנים, ראו את הדברים שנקבעו ברע"פ 2038/04 **שמואל לם נגד מדינת ישראל (04.01.06)**:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת

האיום."

באשר לחומרת עבירות האיומים נגד עובדי הציבור והערכים המוגנים, ראו את הדברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל (4.11.13)**:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי(ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)172(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח"- כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

ראו עוד את הדברים שנאמרו בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נגד בחוס נעמאן (19.3.14)**:

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו...".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9.

הנאשם איים על שני שוטרים, לאחר שאלה עצרו אותו בצו מעצר שהוצא נגדו.

האיום הושמע תוך שהנאשם הובא לתחנת המשטרה, ובעת שהייתו כעצור בתחנה.

תוכן האיום שהשמיע הנאשם כלפי השוטרים אינו מהווה איום מפורש לפגיעה בגוף, לאלימות עתידית, ובוודאי שלא ברצח. ואולם אף על פי כן, מדובר בנוסח, שעל אף היותו מרומז, ואולי דווקא לכן, יש לו משמעות מאיימת מטרידה ומדאיגה.

הנאשם אמר לכל אחד משני השוטרים בנפרד אמירה שבה הוא מודיע לכל אחד מהשוטרים כי הוא, הנאשם, יודע איפה אותו שוטר מתגורר, וכי "יש לו רחפן". לאחד השוטרים הוסיף ואמר: "**כל מי שמתעסק איתי אני לא מפחד מכלום**", ואילו באזני האחר ציין את שם היישוב שבו אותו שוטר מתגורר, והטעים כי הוא יודע איך הגינה

הפרטיות של אותו שוטר נראית.

מדובר באיומים אשר משמעותם המסתברת ברורה, ונלמדת מהם כוונה אפשרית של הנאשם לפגוע בשוטרים ובמשפחותיהם, בבתייהם, מחוץ לשעות העבודה. נוסח הביטוי מהווה פגיעה בתחושת הביטחון האישי, ובתחושת הפרטיות של שני השוטרים המאויימים. האיום מהווה חדירה בוטה אל תחום חייהם הפרטיים של אנשי חוק.

אמירות נוספות שהשמיע הנאשם, כמפורט בכתב האישום, מעידות על עוינותו הרבה לשוטרים, ויש בהן להוסיף למוחשיותו של האיום.

הנאשם אמר לאחד השוטרים: **"החיים שלי שחורים ושלך לבנים"**, ואילו לשוטר השני אמר: **"אתה יודע שאני שונא אותך ואתה שונא אותי"**.

תוכן זה, שמושמע אגב איום כלפי שוטר בתפקיד, מפי חשוד שנעצר על ידי השוטר בצו שיפוטי, הנו תוכן בלתי ראוי, אשר מהווה "תיבול" מחמיר לליבת האיום.

האינטרס הציבורי הנו כי אכיפת החוק תתבצע על ידי גורמי האכיפה ללא מורא מהתנכלות מטעמים של חשודים ונאשמים בשוטרים המבצעים תפקידם. דברי האיום שהשמיע הנאשם פוגעים משמעותית באינטרס ציבורי זה.

בנוסף, פוגעת התנהגותו של הנאשם בזכויותיהם האישיות של השוטרים לביטחון אישי ולפרטיות.

אזכורו של הרחפן, אשר הנאשם טען כי נמצא בשימוש, הנו נוסח מתוחכם יחסית, אשר מטרתו לבטא עליונות טכנולוגית שיש לנאשם לכאורה, ואשר בעזרתה הוא מתכנן לפגוע בשוטרים בבתייהם. איומיו של הנאשם מעידים על עזות מצח וזלזול בחוק ובאנשיו, במיוחד שעה שהושמעו בתוך תחנת המשטרה.

לצד החומרה שבנסיבות העבירה, יש לציין לקולא כי לא מדובר באיום יזום או מתוכנן, אלא בתוכן שהושמע בעת שהנאשם נעצר. מבחינה זו מקרה זה פחות בחומרתו ממקרים אחרים, בהם ננקטת יוזמה עבריינית לבלוש ולאיים על איש חוק. בנוסף, קיימת מידה של קולא בכך שלא בוצעו עבירות נוספות יחד עם עבירת האיומים, וכן בכך שלא קיימות ראיות לכך שהנאשם אכן החזיק ברחפן, כפי שאמר. הנאשם טוען בנקודה זו כי התרברב לגבי הרחפן מבלי שהלכה למעשה החזיק ברחפן או שבלש ברחפן אחר השוטרים. לא נטען שהנאשם ביצע כל פעולת בילוש או עיקוב אחר השוטרים באמצעות רחפן או בלעדיו, ומצב דברים זה הנו כמובן חמור פחות, מאשר התנכלות ממשית, אילו נעשתה.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. מעיון בפסיקה, בין היתר בזו שאליה הפנו הצדדים, עולה כי בעבירות איומים נגד שוטרים ניתנה ענישה מגוונת, תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. אציין כי בחלק ניכר מהמקרים בוצעו עבירות נוספות

מלבד עבירת האיומים, כגון העלבת עובד ציבור או תקיפה וכד'.

א. רע"פ 8062/13 **אלכס ברזק נגד מדינת ישראל (09.04.14)**, המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטרים. בית המשפט השלום השית עליו 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות, 2 מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי.

ב. רע"פ 9057/12 **בילל מצרי נגד מדינת ישראל (04.03.13)**, המבקש, שלחובתו 6 הרשעות קודמות בעבירות בעלות אופי אלים ונדון בעבר לריצוי מאסרים בפועל, הודה והורשע בעבירת איומים כלפי שוטרים. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפעל, מאסר על תנאי וקנס.

ג. ברע"פ 4935/17 **שפדיה סימנדויב נגד מדינת ישראל (24.08.17)**, אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע בארבע עבירות איומים ועבירה של הפרעה לעובד ציבור. בית המשפט גזר עליו 18 חודשי מאסר במצטבר לתקופת המאסר אותה ריצה. זאת לאחר שבאישום הראשון אמר לקצין המודיעין בבית הסוהר כי הוא מתכוון לחתוך את מפקד אגף ההפרדה בבית הסוהר רימונים, בו הוא אסיר, בהזדמנות הראשונה שתהיה לו ואף נשבע לעשות כן. באישום השני סירב המבקש לבקשת מפקד האגף, שהגיע לתאו, להושיט את ידיו על מנת שיוכל לכבול אותו, קילל אותו ואיים עליו בכך שאמר לו "ישפך דם פה". באישום השלישי איים המבקש על רופא בית הסוהר לאחר שסירב לאשר לו קבלת תוספת מזון, בכך שאמר לו כי מאסרו עומד להסתיים. ובאישום הרביעי איים המבקש על מפקד האגף ואמר לו "אני לא נותן לך הרבה זמן לחיות".

נסיבותיו של מקרה זה חמורות בהרבה מן המקרה בפניי ואין ללמוד ממנו בעניינו.

ד. עפ"ג (מרכז) 16233-05-15 **יוסי חדידה נגד מדינת ישראל (08.12.15)**, המערער הורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי ביטל את הרשעתו ואת עונש המאסר על תנאי, וחייב אותו בביצוע 250 שעות של"צ וחתימה על התחייבות.

ה. ע"פ 38759-05-14 **יניב זגורי נגד מדינת ישראל (21.01.15)**, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער על הכרעת הדין וגזר הדין של ביהמ"ש השלום בעבירת איומים. המערער איים על סוהרת בבית מעצר בבית המשפט, בפגיעה שלא כדין בגופה, בבעלה או בילדיה. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מהם 4 חודשים בחופף למאסר אותו ריצה וחודשיים במצטבר לו.

ו. ע"פ (חיפה) 30098-10-14 **גאבר חבקה נגד מדינת ישראל (22.01.15)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירת איומים כלפי שוטרים. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לתקופה של חמישה חודשים. בית המשפט גזר עליו עונש של שלושה חודשי מאסר על תנאי.

ז. ת"פ (חדרה) 7624-10-10 **מדינת ישראל נגד אלמן איסקוב (09.05.11)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, למעט הרשעה בתקופת שירותו הצבאי, הודה והורשע בעבירות - איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ח. ת"פ (עכו) 1202-03-12 **מדינת ישראל נגד מופק שאהין (28.05.13)**, אליו הפנה גם ב"כ הנאשם, נגזרו על נאשם נעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות איומים והכשלת שוטר במילוי תפקידו.

ט. בת"פ (חיפה) 62819-05-17 **מדינת ישראל נגד דיאנה שיטריט ואח' (28.02.18)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם, בית המשפט גזר על כל אחד משלושת הנאשמים בתיק - 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בגין עבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים.

י. ת"פ (פתח תקווה) 38133-10-10 **מדינת ישראל נגד אפרים בן נעים (01.03.12)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם, נגזרו על נאשם שהודה והורשע בעבירת איומים נגד שוטרים, הארכת מאסר על תנאי, קנס ושל"צ.

11. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא החל ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם

12. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר של שירות המבחן, והביא את נסיבותיו האישיות בטענות לעונש ללא כלי זה.

בא כוחו של הנאשם ציין בטענותיו כי הנאשם בן 34, רווק המתגורר בבית הוריו. עוד נמסר כי הנאשם עבד

בעבודות מזדמנות עובר למעצרו, וכי הוא חי בעבר בפינלנד ועתיד לחזור לשם.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום וחסך מזמנו של בית המשפט. בפניי הביע התנצלות על מעשיו וביקש סליחה.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי במגוון רחב של עבירות, ובהן עבירות אלימות, עבירות רכוש, עבירות נגד שוטרים וכדומה.

הנאשם ריצה תקופות מאסר ממושכות מאחורי סורג ובריא - מאסרו האחרון, למשך 7 חודשים, נגזר עליו בגין נהיגה פוחזת של רכב והפרעה לשוטרי בדצמבר 2017.

הנאשם ריצה תקופות מאסר משמעותיות בגין עבירות חמורות, ביניהן שוד מזוין, סחיטה ועבירות אלימות.

עברו הפלילי המכביד של הנאשם מחייב ענישה בלב המתחם, ולא ניתן להסתפק בהצבת העונש בקצהו המקל של המתחם. יחד עם זאת, הודאתו בשלב מוקדם, הבעת החרטה והחיסכון בזמן השיפוטי, מזכים את הנאשם בהקלה, ובהצבת העונש שלא בקצהו המחמיר ביותר של מתחם הענישה.

מצאתי כי העונש ההולם לנאשם יהיה מאסר בעבודות שרות לתקופה המרבית האפשרית - שישה חודשים.

13. כפי שצוין בסעיף 6 שלעיל - חוות הדעת הראשונית של הממונה על עבודות השרות מצאה את הנאשם בלתי מתאים למסגרת זו, בשל הנחה כי שילובו בעבודות שרות תהווה סכנה לביטחון הציבור.

לאחר שעיינתי בחומר שהוצג בפני, ואשר לא הועבר לנאשם, מצאתי כי אין באמור באותו חומר למנוע את הצבת הנאשם כאסיר בעבודות שרות.

סעיף 51ב לחוק העונשין מחייב את בית המשפט להידרש לחוות דעת הממונה, טרם יגזור עונש של מאסר בעבודות שרות.

בין יתר הנקודות, תכלול חוות דעתו של הממונה התייחסות מקצועית, מהמטרה או מגורם מוסמך אחר, לקיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות הנאשם עצמו, אם יישא אותו נאשם עונש בעבודות שרות.

החוק מחייב, אם כך, את בית המשפט לקבל את חוות הדעת, ואולם אין החוק מחייב את ביהמ"ש לקבל את חוות הדעת כלשונה, ומותר את סמכות ההכרעה בשאלת ריצוי העונש בעבודות שרות - לבית המשפט.

לשם הפעלת שיקול הדעת, הסדיר חוק העונשין, בסעיף 51(ב)(4)(1)+(2) את אותה פרוצדורה, שהופעלה במקרה הנוכחי כאמור, המאפשרת לבית המשפט לבחון הלכה למעשה אם קיימת סכנה לציבור או מניעה רלוונטית אחרת להציב נאשם כאסיר בעבודות שרות.

בע"פ 779/08 אלי מוסלי נ' מ"י (1.4.09) נקבע, לגבי הוראותיו של סעיף 51ב לחוק העונשין, כדלקמן:

"בפסיקה הנוגעת לסעיף זה הובהר זה מכבר, כי סמכות הממונה על פי סעיף זה כפופה לסמכות בית המשפט. היינו, בית המשפט הוא המחליט האם יבוצע גזר הדין בעבודות שירות."

ובהמשכה של אותה החלטה, אשר דנה בנאשם אשר נפסל לעבודות שרות בשל מעורבות פלילית, הביא ביהמ"ש העליון (כב' השופט ג'ובראן) את הדברים הבאים:

"מעבר לנדרש אציין כי מתקשה אני לקבל את עמדתה הגורפת של המשיבה כי בנסיבות העניין לא ניתן למצוא לנידון מקום לביצוע עבודות השירות כך שיופג החשש לביטחון ולביטחון הציבור. כך למשל, דומה כי ניתן להפנותו למקום בו לא נדרשת חשיפה לציבור הרחב וניתן לשלוט על זהות האנשים המגיעים אליו. דעתי היא כי אימוץ מדיניות של "יד קלה" בקביעה כי אדם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות עלולה להביא לפגיעה הן בנידונים השונים והן בהשגת התכליות של מוסד עבודות השירות ככלל (ראו לעניין זה, ע"פ 518/87 מאיר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 13.9.87); ע"פ 1100/91 מדינת ישראל נ' ג'עפרי, פ"ד מז(1) 418 (1993); עניינדון הנ"ל). אינני משוכנע כי שיקולים אלו נלקחו בחשבון במידה מספקת בעניין שלפנינו."

כאמור, החומר הרלוונטי הוצג לעיוני. מתוך החומר מתבססת הערכת המשטרה כי הנאשם מעורב בפעילות פלילית נוספת על זו שבגינה הורשע בעבר והוענש, גם מהעת שלאחר הרשעתו האחרונה. על אף זאת - לא מצאתי כי אם יוצב הנאשם בעבודות שרות, יסכן הדבר בהכרח את הציבור. אין מניעה לכך שהנאשם יקיים את הוראות הממונים במועצה הדתית בצפת, שם נמצא עבורו מקום כעובד שרות, ואין בנתוניו של הנאשם, על אף שאינם חסרים נקודות דופי, לגזור עליו מאסר בעבודות שרות. למותר לציין כי הנאשם יחוייב בהקפדה על ציות ומשמעת, התנהגות טובה ומכבדת, והימנעות מכל פעילות פלילית, ולממונה על עבודות השרות קיימת סמכות להפסיק את ריצוי עונשו בגין כל הפרה, או אף בגין הערכה מהשטח לגבי סיכון בפועל של הציבור, אם סיכון כזה אכן ייגרם.

לסיכום בעניין זה - מצאתי, כאמור, כי ענישה בעבודות שרות לתקופה המקסימלית האפשרית הנה הענישה ההולמת את נסיבות העבירה כאן, ואת נתוני הנאשם, ואיני רואה מניעה מלגזור את העונש ההולם, על אף ההערכות המבוססות על החומר שנאסף בידי המשטרה.

סוף דבר

14. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות. הנאשם יבצע את עבודות השרות במועצה הדתית בצפת, בכתובת - רחוב הפלמ"ח 68, ת.ד. 1189, צפת. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות. מועד תחילת ריצוי עבודות השרות הוא 8/11/18.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום על העבירה בה הורשע.

ג. קנס על סך 4,000 ₪ או 16 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מתוך פקדון על סך 5,000 ₪ שהופקד בתיק המ"ת המקביל. יתרת הסכום תוחזר לידי הנאשם.

המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ט, 13 ספטמבר 2018, במעמד הנוכחים.